

نویسنده : اندریو کوریبکو (Andrew Korybko).
منبع و تاریخ نشر : گلوبال ریسرچ «2019-02-12».
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

آیا «دولت عمیق» امریکا بر سر مذاکرات صلح با طالبان تقسیم شده است؟

*Is America's «Deep State» divided over the Taliban
peace talks*

همه کارمندان شامل در دوایر دولتی، نظامی دایمی و اطلاعاتی و دیپلماتیک «دولت عمیق» امریکا در روند مذاکرات صلح با طالبان موافق و هم نظر نیستند. بویژه از اینکه چرا در پروسه این مذاکرات صلح که باید نقش رسمی دولت کابل در نظر گرفته شود نا دیده گرفته شده است. و یا که دولت در این روند مذاکرات دخیل نیست.

پاتریک شاناهن (Patrick Shanahan) سرپرست وزارت دفاع ایالات متحده امریکا در شروع این هفته دیدار غافلگیرانه ای به افغانستان داشت او در مورد نیاز سهمگیری دولت کابل در پروسه صلح که در حال انجام است تاکید نمود و با مقامات مسول دولت افغانستان روی این موضوع بی درنگ به بحث پرداخت که این امر خود مویید و یا موکد موضع رسمی ایالات متحده بوده است از آنجا یکه این مسله در آخرین نشست

نماینده خاص ایالات متحده آمریکا زلمی «خلیلزاد» با طالبان دنبال نمیشود و یا که چرا دولت افغانستان را در روند مذاکرات سهم نمیدهند، پس بادر نظر داشت این دلیل اکنون اختلافات در رابطه به عدم اشتراک فعال دولت افغانستان در پروسه صلح بین نمایندگان نظامی و اطلاعاتی و دیپلماتیک «دولت عمیق» آمریکا بر سردستیابی به منافع متفاتی و بسرخروج نیروهای نظامی آمریکا از افغانستان بین این دو جناح بوروکراتیک ظهور کرده است که این خود نیاز به زمان کم و بیش طولانی دارد تا که این دو جناح بتوانند از موضوع درک درست بدست آورند و یا که دیدگاه های خود را با درک درست از موضوع اشباع کنند.

شانان در ارتباط به مذاکرات صلح نمایندگی از روند سنتی نظامی محافظه کارانه آمریکا میکند که معمولاً از سوی این نهاد نسبت به همه دیگر ادارات و موسسات با احتیاط کامل بازی سیاسی بیشتر از هر نقشی دیگری را مورد توجه قرار میدهد، چونکه در این جنگ کابل یا افغانستان بیش از صدها هزار نفر آمریکایی ها جنگیده اند که نزدیک به (20000) آنها مجروح و بیش از (2000) نفر دیگر آنها بخاطر حفظ وقار و ابروی کشورشان جان های خود را از دست داده اند که این خود برای ارتش آمریکا نه تنها که بی احترامی است از اینکه نماینده خاص وزارت امور خارجه آمریکا با طالبان بگونه خاصی معامله میکند و آنها در پایتخت افغانستان بعوض مقامات شناخته شده بین المللی به ارتباط خروج نظامیان ایالات متحده آمریکا به مذاکره میپردازد اگرچه میتوان گفت که بهتر است بخاطر منافع دراز مدت نظامی ایالات متحده آمریکا برچیدن و از خود دور ساختن این بالای های طبیعی ضروری است که نمیتوان از آن چشم پوشی کرد و از سوی دیگر این را نیز باید در نظر داشت که ارتش با انجام این کار تا چه اندازه پرستیز خود را از دست خواهد داد و آنها در زمینه تسلیم شدن به طالبان بتاسی از خروج ارتش از افغانستان.

صلح در افغانستان؟ سفرهای مسکو به طالبان آنها را به دیپلمات های متعهد تبدیل کرده است

همانطور که برای زلمی خلیل زاد است، و یا آنچه که باید در مورد خلیلزاد اندیشید: او یعنی زلمی «خلیلزاد» هیچ کدام از اینها را نمی فهمد؛ چرا که دیپلمات های حرفه ای اغلباً درگیری ها را بسیار متفاوت از همتایان نظامی خود می دانند و بیشتر در معرض «تصویر بزرگتر» نسبت به هر چیز دیگری هستند. در این صورت، **خلیلزاد** به درستی می تواند باور کند که شهرت بین المللی آمریکا در نهایت امر با بیرون شدن نظامیان آمریکا از افغانستان بهبود یابد یعنی که به شهرت آمریکا لطمه زده نشود و به طور قابل ملاحظه ای چنین مدنظر باشد که آمریکا محبوب ترین نیروهای زمینی خود را به

طور پیوسته به عنوان بخشی از "انتقال سیا سی" به قدرت بازگرداند و با ید طوری نشان دهد که "اولین کار آمریکا" فقط در مورد دستیا بی به معاهده های عملی صلح با دشمنان متجاوز است، وبخاطر این هدف باید که بر رقبا ی قدرت بزرگ خود فشار وارد نماید و افزون بر این، پس از خروج نیروهای نظامی اش از افغانستان معقول خواهد بود که اعتماد طالبان را بخاطر سرمایه گذاری توسط آمریکا جلب کند .

در مورد جامعه اطلاعاتی، باید گفت که هیچکدام از نمایندگان بلند پایه این نهاد تا هنوز به موضع گیری خود نسبت به مذاکرات صلح طالبان اشاره نکرده اند، اما انتظار می رود از آنجایی که آنها رسماً قصد دارند اطلاعات خود را در اختیار ارتش و نیروهای خود قرار دهند رهبران دیپلماتیک در این فرایند شرکت می کنند تا به طور مستقل سعی کنند نتیجه ی یکسانی را شکل دهند. این بدان معنا نیست که برخی از آنها ممکن است "سرکش" نباشند و سعی کنند طرح های رییس جمهور را همان گونه که برخی از همکارانشان در زمینه های دیگر مانند روابط کشورشان با روسیه انجام داده اند، نابود کنند، اثبات شده و ممکن است در واقع تحقق نیافته باشد، زیرا احتمالاً بیشتر به سایر عملیات مربوط می شود، به عنوان مثال "شامل" چین.

به این ترتیب، دو تن از جناح های مهم "دولت عمیق" آمریکا، قطعاً با یکدیگر مخالفت می کنند، اما ماهیت مذاکرات صلح ایالات متحده و طالبان مذاکره کننده دیپلمات به این معنی است که ارتش در مورد روند این مسئله زیاد صحبت نمی کند نه اینکه این موسسه به عنوان یک کل از نتیجه خروج نظامیان خود از افغانستان منصرف نخواهد بود و یا از مزایای آن بهرمنند نخواهد شد و یا که در قدم اول در مقابل آن قرار گیرند بلکه آنها انجام همچو کار کرد را با در نظر داشت چشم انداز سنتی شان بمنظور حفظ وقار و سر بلندی شان ترجیح می دهند که با روش دست کم از طریق حرکت های که شامل فاقد اعتبار مقامات در کابل میشود از اینکه نیروهای آمریکایی که در جنگ های افغانستان کشته و یا زخمی شده اند از آن محافظت کنند با این حال، آنها نگران نباشند، زیرا که خلیفان احتمالاً آنها را به این ترتیب زود و یا دیر به طناب نخواهد بست، هر چند که احتمالاً تنها در پایان قسمت نهایی نمادین هدف در تحت فشار شدید بخاطر توشیح تعامل صلح پیش از توافق معاهده صلح با طالبان قرار دارد .

----- **با تقدیم سلامها «2019-02-15»**